

Ketouvim (hagiographies) - Proverbs

Chapter 13

13,1	בן חכם, מוסר אב; ולץ, לא-שמע גענה.
13,2	מפרי פי-איש, יאכל טוב; ונפש בגדים חמס.
13,3	נצר פיו, שמר נפשו; פשק שפתיו, מחתה-לו.
13,4	מתאוה ואין, נפשו עצל; ונפש חרצים תדשן.
13,5	דבר-שקר, ישנא צדיק; ורשע, יבאיש ויחפיר.
13,6	צדקה, תצר תם-דרך; ורשעה, תסלף חטאת.
13,7	יש מתעשר, ואין כל; מתרושש, והון רב.
13,8	כפר נפש-איש עשרו; ורש, לא-שמע גענה.
13,9	אור-צדיקים ישמח; ונר רשעים ידעך.
13,10	רק-גדון, יתן מצה; ואת-נועצים חכמה.
13,11	הון, מהבל ימעט; וקבץ על-יד ירבה.
13,12	תוחלת ממשכה, מחלה-לב; ועץ חיים, תאווה באה.
13,13	בז לדבר, יחבל לו; וירא מצוה, הוא ישלם.
13,14	תורת חכם, מקור חיים-- לסור, ממקשי מות.
13,15	שכל-טוב, יתן-חן; ודרך בגדים איתן.
13,16	כל-ערום, יעשה בדעת; וחסיל, יפרש אולת.
13,17	מלאך רשע, יפל ברע; וציר אמונים מרפא.
13,18	ריש וקלון, פורע מוסר; ושמר תוכחת יכבד.
13,19	תאווה נהיה, תערב לנפש; ותועבת כסילים, סור מרע.
13,20	הלוך (הולך) את-חכמים וחכם (יחכם); ורעה כסילים ירוע.
13,21	חטאים, תברדף כעה; ואת-צדיקים, ישלם-טוב.
13,22	טוב--יגחיל בני-בנים; וצפון לצדיק, חיל חוטא.
13,23	רב-אכל, ניר ראשים; ויש נספה, בלא משפט.
13,24	חושך שבטו, שונא בנו; ואהבו, שחרו מוסר.
13,25	צדיק--אכל, לשבע נפשו; ורבטן רשעים תחסר.